

‘Een buiging van ons voor hen’

Mine DALEMANS en Ingrid DULLENS maken fotoboek over mensen in armoede

Erik DE SMET

Mine Dalemans uit Lummen is zelfstandig fotografe en werkt geregeld voor KERK & leven. Ingrid Dullens uit Beringen maakt theater. Beide vrouwen kennen elkaar via hun kinderen en beiden wilden al langer samen eens creatief aan de slag. In het fotoboek *Een diepe buiging* presenteren ze nu gezamenlijk impressies van en ervaringen bij Dullens' theatervoorstelling *Iedereen verdient een goed gevoel*.

Twintig vrijdagen lang improviseerden en repeteerden spelers van Solidariteitswerking Ons Centrum in Leopoldsborg onder leiding van Dullens. Inzet: een theaterstuk waarin zijzelf en hun geestelijke gezondheid centraal stonden. Midden december brachten ze het stuk voor een volle zaal. Mine Dalemans keek er door de cameraleus naar en legde het hele gebeuren van zoeken en repetities vast.

Theater is een vluchtig medium, foto's daarentegen zijn blijvend

„In mijn reportagewerk sta ik het liefst tussen de mensen”, vertelt ze. „Daarom werk ik bijvoorbeeld graag voor de rubriek *Beeldspraak* in KERK & leven. Kranten en magazines willen meestal fraaie portretten, maar vaak krijg je amper de tijd om die te maken. Ditmaal had ik alle tijd om de mensen te leren kennen zoals ze zijn. Zelf twijfelde ik lang tussen een baan in de sociale of in de artistieke sector. Na mijn opleiding fotografie volgde ik nog een cursus opvoeder. In het boek vind je trouwens geen portretten, maar een reportage. Ik wilde vooral de boosheid zowel als de vreugde in beeld brengen.”

Ingrid Dullens, in 1992 afgestuurd aan de gewezen acteeropleiding Studio Herman Teirlinck, werkt vandaag als dramacoach en probeert daarbij de eigenheid van mensen naar boven te halen. „We werkten met de ideeën en verhalen van onze spelers”, zegt ze. „Ik ben geen therapeut, maar ventileren op een po-

dium bevrijdt. Stel je voor wat dat betekent voor iemand met angststoornissen. Je zag de mensen gaandeweg groeien. Mijn inbreng beperkte zich tot het aangeven van een dramavorm.”

Aan de hand van persoonlijke verhalen en ervaringen vertelden de spelers op humoristische wijze de vele knelpunten en uitdagingen waarmee ze dagelijks te maken krijgen. In het boek staan de mensen zelf echter centraal. Een haarband van roze elastiek, gebalde vuisten, getatoeëerde namen op een arm – Mine Dalemans laat blijkbaar graag de details spreken. De teksten van de hand van Ingrid Dullens zijn veeleer reflecties op het proces dat de spelersgroep samen doormaakte, over missen en gemist worden bijvoorbeeld. De tekst is bewust beperkt gehouden en meestal in kleine letters gezet.

„Het is een open verhaal, geen journalistiek verslag”, zo omschrijft Dullens het project. „Als het al een boodschap heeft, zit die vervat in de titel *Een diepe buiging*”, zegt ze. „Die verwijst naar de theatrale buiging aan het eind van een voorstelling, maar het is ook een buiging van ons voor hen, voor wat zij ons van zichzelf lieten zien.”

Ingrid Dullens, die in de jaren 1990 en 2000 zelf op podia stond, onder meer met cabaret, beseft maar al te goed hoe vluchtig het medium theater is. Zelfs een videopname geeft uiteindelijk niet echt weer wat er plaatsvindt. De foto's daarentegen blijven.

„Het moeilijkste en meest tijdrovende was de keuze van de foto's”, besluit Mine Dalemans. „Vanwege de schroom. Mochten we dat ontstoken oog wel in beeld brengen? Of iemands gespeelde woede? De vrouw in kwestie schrok van haar lelijkheid, maar zag uiteindelijk de schoonheid van het beeld.”

Beide kunstenaars zijn van plan nog meer samen te werken, op andere, uitdagende locaties.

Een diepe buiging van Mine Dalemans en Ingrid Dullens is uitgegeven in eigen beheer en kunt u bestellen tegen 15 euro (verzendkosten 2,5 euro) via mine.dalemans@gmail.com.

Amy Sackey: „Minderheidsgroepen liggen me na aan het hart.” © Martine Croonen

Wat gebeurt bij de dokter?

Studenten behartigen in boek de noden van jonge vluchtelingen

- ▶ Hoe communiceren met kinderen en jongeren op de vlucht?
- ▶ Leuvense studenten ontwikkelden voor hen een levensboek

Martine CROONEN

We treffen Amy Sackey (21), tweedejaars sociale readaptatiewetenschappen aan het UC Leuven-Limburg, in hartje Leuven, waar ze zich voorbereidt op de examens. Die opleiding moet haar klaarstomen om straks kwetsbare kinderen en jongeren onder meer op school of in een voorziening pedagogisch te ondersteunen. „Ik koos voor een praktijkgerichte opleiding”, zegt ze. „Bovendien werk ik graag met kinderen en jongeren.”

Voor het vak creatieve professionaliteit werden de studenten aangespoord een project uit te werken voor een organisatie in de bijzondere jeugdzorg. „Vanuit mijn belangstelling voor de problematiek van vluchtelingen zocht ik doelgericht een instelling die met die groep werkt. Zelf kom ik uit een warm nest en vind het erg dat niet iedere jongere in een veilige omgeving opgroeit”, zegt ze.

Samen met drie medestudenten ging Amy Sackey in zee met Minor Ndako, dat zorg en begeleiding biedt aan minderjarigen in een kwetsbare situatie. Op vraag van die organisatie ontwikkelde het viertal een handleiding die de communicatie met minderjarige vluchtelingen moet bevorderen. Met heldere tekeningen en in klare taal legt de handleiding uit wat een voogd of pleeggezin is, waarom je je moet uitkleden bij een doktersbezoek en waartoe vaccinaties dienen.

„De handleiding wil veeleer een levensboek zijn, waarin de jongere geheel vrijblijvend kan lezen en werken”, preciseert Amy Sackey. „Hij of zij kan er ook zijn naam en stamboom in kwijt. Be-

langrijk is dat de band met het thuisland behouden blijft, dat we de bagage die de jongere meedraagt niet ergens verstoppen. Aldus voorkomen we dat er in de toekomst problemen de kop opsteken. Daarom is er ook plaats voor foto's en persoonlijke invulling en kan de minderjarige zijn gevoelens uitdrukken via emoticons. De jonge vluchteling mag weten dat hij zijn dromen niet moet opgeven, dat hij ook in dit land kan studeren, sporten en een sociaal netwerk uitbouwen.”

De teksten zijn in het Nederlands om jonge vluchtelingen te helpen zich de taal eigen te maken. „Het is geen perfect boek en de tekeningen zijn simplistisch, maar dat maakt het net voor jongeren aantrekkelijk”, klinkt het.

Het boek laat ook kennismaken met de religies in ons land, zonder iets op te dringen. „We vinden het immers belangrijk dat de jongere zijn eigenheid behoudt. Onze omgangsvormen respecteren, leren we op een toegankelijke manier”, zegt Amy Sackey.

Het viertal ontwikkelde ook een website die het boek in meerdere talen ondersteunt, met filmpjes en links naar organisaties die de niet-begeleide jonge vluchteling wegwijs maken.

Na de examens wacht Amy Sackey een nieuwe uitdaging, een stage in een instelling voor tienermeisjes in Molenbeek. „Ik stap graag uit mijn comfortzone, om mijn blik te verruimen”, zegt ze. „En hoop straks weer tijd te vinden om cello te spelen.”

Advertentie

Nergens zo goed als thuis

Ontvang uw gratis informatiepakket

Makkelijk en veilig de trap op Met een thyssekrupp traplift

Bel gratis

0800 94 365

www.tk-traplift.be

- Duitse degelijkheid en 60 jaar ervaring van de marktleider
- Een traplift op maat, met installatie aan muur- of leuningzijde
- Adviseurs en installateurs uit uw buurt, met een Service 24/7

Wil u de voordelen van de lift zelf uitproberen? We organiseren graag een 'testrit' bij een klant in uw buurt.

engineering. tomorrow. together.

thyssekrupp

Fotografe Mine Dalemans (links) en actrice Ingrid Dullens (rechts) brengen mensen uit Leopoldsborg in beeld. © Katrien Coenen